

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 17C/192/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214216915
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1214216915.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Michaelou Pacherovou v právnej veci navrhovateľky: J. R. B., nar. XX.XX.XXXX, T. XX, Bratislava, zastúpená advokátkou JUDr. Beátou Bronišovou, Račianska 66, Bratislava, proti odporcovi: J. Q. B., nar. XX.XX.XXXX, T. XX, Bratislava o rozvod manželstva takto

rozhodol:

Súd manželstvo účastníkov konania J. R. B., rod. S., nar. XX. XX. XXXX a J. Q. B., nar. XX. XX. XXXX uzavreté dňa X. XX. XXXX pred bývalým Obvodným národným výborom Bratislava II, zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX pod poradovým číslom XXX rozvádza. Súd zrušuje uznesenie tunajšieho súdu č.k. XXC/XXX/XXXX-XX zo dňa 26.09.2014. Odporcovi bude vrátený súdny poplatok 66,- Euro cestou Daňového úradu Bratislava. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 9. 7. 2014 domáhala rozvodu manželstva s odporcom z dôvodu, že ich manželstvo je už niekoľko rokov iba formálnym zväzkom, bez akýchkoľvek emotívnych či telesných väzieb. Vo svojom návrhu uviedla, že manželstvo uzavreli po štvorročnej intenzívnej známosti z lásky, ako i z dôvodu gravidity (tesne pred sobášom však navrhovateľka potratila). Prvé roky manželského spolužitia boli vzťahy medzi manželmi relatívne harmonické, až na bežné nezhody a nedorozumenia, ktoré pramenili z rozdielnych názorových a povahových odlišností, v nadväznosti na rozmanitosť postojov k bežným životným a vzťahovým situáciám. V zásade však v tomto období medzi manželmi nedochádzalo k tak vážnym konfliktom, ktoré by spôsobili výrazné narušenie manželského spolužitia. Približne v roku 1990 však začali vznikať intenzívnejšie hádky

2

17C/192/2014

týkajúce sa financií, a to paradoxne i napriek tomu, že každý z manželov hospodáril z vlastných finančných prostriedkov. Navrhovateľke prekážal fakt, že odporca býval dosť často neprispôsobivý, pričom v mnohých situáciách robil navrhovateľke napriek, čo vznikajúce napätie výrazne prehlbovalo. Manželskú krízu prehlbovali rozdielnosti v povahovej a názorovej sfére. Približne v roku 1995 sa vzťahy medzi manželmi narušili do takej miery, že boli takmer neustále sytené len vzájomnými hádkami a nedorozumeniami, a to vo všetkých oblastiach vzájomného spolužitia. Uvedená situácia sa vyhrotila až do takého štádia, že začali žiť oddelene, t.j. každý začal obývať inú časť domu a po nejakom čase sa aj intímny život úplne prerušil, ktorý stav trvá doposiaľ.

V súčasnosti prevláda medzi manželmi vzájomná apatia až averzia, ktorá narušila ich interpersonálne vzťahy v takom rozsahu, že už nedokážu spolu normálne komunikovať, pričom ich manželské spolužitie je, najmä pre navrhovateľku, dosť veľkou psychickou záťažou. Z uvedeného dôvodu sa navrhovateľka

po mnohých rokoch oddeleného a ničím nenaplneného formálneho manželského zväzku, v ktorom absentuje dostatok porozumenia a emócií, rozhodla pre jeho ukončenie zákonným spôsobom.

Oporca sa podaním doručeným súdu dňa 28. 8. 2014 vyjadril k návrhu na rozvod manželstva v tom smere, že je pre neho nemalým údivom skutočnosť, že navrhovateľka sa rozhodla ukončiť manželstvo rozvodom. Potvrdil, že manželstvo trvá viac ako 30 rokov, z manželstva sa narodili dnes už tri dospelé deti. Potvrdil notoricky známu skutočnosť v medziľudských vzťahoch, že ľudia vo veku účastníkov konania už vnímajú situácie inými očami. Obáva sa však, že navrhovateľka písala text v akomsi extrémnom rozrušení mysle v stave duševne nestabilnej situácie. Poukázal na to, že spolu s manželkou žijú v rodinnom dome a iné bývanie on, jeho manželka, ale ani ich tri deti nemajú. Oporca sa snažil v prítomnosti spoločných detí (30 ročného syna V., 28 ročnej dcéry V. a 26 ročného syna W.) zistiť, čo sa vlastne deje. Rozhovor však bol tak konfúzny a iracionálny, že musel rezignovať. S rozvodom manželstva nesúhlasil a tvrdil, že ide o akýsi momentálny skrat a bol presvedčený, že navrhovateľka vezme tento návrh na rozvod manželstva späť.

Splnomocnený zástupca odporcu na pojednávaní dňa 23. 9. 2014 vzniesol námietku zaujatosti voči vec prejednávajúcej sudkyňi z dôvodu, že sudkyňa neprotokolovala správne prednes právnej zástupkyne navrhovateľky. Z dôvodu právnej istoty súd predložil spis Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti, ktorý spis krajský súd prvostupňovému súdu vrátil ako nesprávne predložený s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 O. s. p. v spojení s ustanovením § 15 a ods. 5 O. s. p., keďže námietka zaujatosti sa týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3 O. s. p. kedy mal súd prvého stupňa postupovať v zmysle § 15 a ods. 5 O. s. p. a na námietku zaujatosti nemal prihliadať a teda spis nemal ani predložiť nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

V ďalšom odporca vypovedal plnú moc udelenú JUDr. Mariánovi Pejhovskému, svoju neúčast' na pojednávaní, ktorého termín súd vytýčil na 4. 12. 2014 ospravedlnil z dôvodu, že sa necíti náležite komponovaný, aby bez právnej pomoci prišiel na Okresný súd Bratislava II chrániť svoje legitímne práva a nároky. Keďže si doposiaľ nezvolil nového právneho zástupcu žiadal pojednávanie odročiť a vytýčiť náhradný termín v polovici roku 2015. Na ďalší termín pojednávania, ktorý súd vytýčil na 8. 1. 2015 sa odporca opätovne nedostavil, vo svojom v podaní, ktoré bolo doručené súdu dňa 7. 1. 2015 opätovne poukázal na ním vznesenú námietku zaujatosti s tým, že bolo povinnosťou súdu predložiť vec nadriadenému

3

17C/192/2014

Krajskému súdu v Bratislave, aby ten o vznesenej námietke zaujatosti rozhodol. Oporca sa dňa 22. 12. 2014 mal údajne dostaviť do spisovej kancelárie tunajšieho súdu kde sa dozvedel, že spis nie je dostupný. K tomuto odporca uviedol, že nemieni tolerovať takéto maniere sudkyne, ktoré jednoznačne môžu zo súdneho konania urobiť "klebetník". Z verejne dostupných informačných prostriedkov majú byť odporcovi dostatočne známe prípady, keď sudcovia spisy pozabúdali u kamarátov, v krčmách, v autách, povypadávali im na chodník alebo sa vrátili súdu so stopami od raňajok ich detí. Z dôvodu, že odporca nemá najmenšiu dôveru k sudkyňi a nepozná rozhodnutie nadriadeného súdu o vznesenej námietke zaujatosti, informoval súd, že sa na pojednávanie dňa 8. 1. 2015 sa nedostaví. Jeho podanie má súd chápať ako riadne a kultivovane odôvodnené ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní. Špeciálne zdôraznil, že odporcovi mala byť odňatá možnosť nahliadnuť do spisu.

Súd uvedené ospravedlnenie odporcu neakceptoval, nepovažoval ho za riadne a kultivovane odôvodnené predovšetkým v časti, v ktorej namietal, že z jeho súdneho spisu mieni sudkyňa urobiť "klebetník". Spis sa po celý čas nachádzal v spisovej kancelárii tunajšieho súdu, okrem toho účastníci konania nie sú oprávnení nahliadať do spisu v spisovej kancelárii ale na tento účel je zriadené tzv. "informačné centrum" na prízemí budovy Okresného súdu Bratislava II a účastník, ktorý má záujem nahliadnuť do spisu je povinný si vopred dohodnúť termín v informačnom centre, kedy mu môže byť spis predložený. Tvrdenie odporcu, že v spisovej kancelárii súdu sa dozvedel, že spis nie je dostupný je tvrdením nepravdivým. V prípade, ak by sa odporca na pojednávanie dostavil, dozvedel by sa, že spis bol predložený Krajskému súdu v Bratislave s tým, že nadriadený súd vrátil spis súdu prvého stupňa bez rozhodnutia o vznesenej námietke zaujatosti, pretože námietka zaujatosti nebola podaná z dôvodov uvedených v § 14 ods. 1 O. s. p. ale pre okolnosti, ktoré spočívali v namietanom postupe sudkyne pri protokolácii zápisnice z pojednávania, kedy spis ani nadriadenému súdu predkladať netreba (§ 15a ods. 5 O. s. p.). Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho konania pritom nevyplýva súdu povinnosť aby účastníka písomne oboznámil so stanoviskom nadriadeného súdu.

Podľa § 119 ods. 1, 2, 3 O. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného

odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel, alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihladnutím na všetky okolnosti mohol predpokladať. V návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

a) to dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania

b) ak je to možné uvedenie elektronickej adresy telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi ako návrh posúdil.

Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo v závažného ohrozenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

4

17C/192/2014

Vzhľadom na to, že na termín pojednávania, ktorý súd vytýčil na deň 08.01.2015 sa odporca nedostavil, svoje ospravedlnenie nezdôvodnil v zmysle § 119 O. s. p. včas a vážnymi dôvodmi, súd jeho ospravedlnenie neakceptoval a podľa § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v neprítomnosti odporcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, jej právnej zástupkyne, výsluchom splnomocneného zástupcu odporcu, oboznámil sa s obsahom sobášneho listu účastníkov konania a zistil nasledovné:

Účastníci konania uzavreli dňa 5. 11. 1983 manželstvo pred bývalým Obvodným Národným výborom Bratislava II. Obaja účastníci sú slovenskými štátnymi občanmi, ich spoločné posledné bydlisko je na Rozmarínovej ul. č. 41 v Bratislave, čím je daná výlučná miestna príslušnosť Okresného súdu Bratislava II.

U navrhovateľky ide o prvé manželstvo, u odporcu ide o druhé manželstvo. Z manželstva sa narodili tri deti: V. B.N., narodený X. X. XXXX, V. B., narodená XX. X. XXXX a W. B., narodený XX. XX. XXXX.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že sa s odporcom spoznali ešte na strednej škole, potom každý začal navštevovať inú vysokú školu, odporca sa oženil a mal dieťa. Po čase sa opätovne stretli a začali sa kamarátiť, keďže navrhovateľka pochádza z rozvedenej rodiny prízvukovala odporcovi, aby si najskôr vyriešil svoje manželstvo. Takto sa stretávali asi 5 rokov. Navrhovateľka následne otehotnela, mali už naplánovanú svadbu, avšak krátko pred termínom sobáša potratila. Svadbu o mesiac presunuli a manželstvo napokon uzavreli. Z manželstva sa narodili 3 deti v priebehu tri a pol roka. Navrhovateľka bola na materskej dovolenke, odporca pracoval avšak nemali dostatok finančných prostriedkov. Kúpili totiž starý rodinný dom, ktorý museli zrekonštruovať preto im peniaze nevychádzali. Zdrojom konfliktov v tomto čase bol práve nedostatok finančných prostriedkov ako aj rozdielnosť povahových vlastností názorov, pretože sa nevedeli nikdy na ničom dohodnúť. Prvá kríza nastala 7,5 roka po uzavretí manželstva. Odporca odišiel na 1 týždeň do zahraničia, pričom navrhovateľku postavil pred hotovú vec, navrhovateľka zostala s deťmi sama, nič nestíhala. V roku 1993 si otvorila živnosť na šitie a začala pracovať. Necítila zo strany manžela oporu, nepomáhal jej, iba vtedy, keď ho o to požiadala, avšak sám od seba nič pre domácnosť nespravil. Do roku 2010 boli všetky deti zaopatrené, vtedy si začala navrhovateľka uvedomovať, že po celé tie roky žila ako stroj, že manželovi poskytovala celé roky plný servis. V súčasnosti s manželom už asi 4 až 5 rokov intímne nežijú, 3 roky majú oddelené spálne, 1 až 2 roky spolu finančne nehospodária. Na spoločnej dovolenke boli vo februári 2010, keď boli navštíviť syna v Amerike. Následne v septembri 2010 boli na dovolenke v Chorvátsku. S manželom spolu nekomunikujú, každý si vedie svoj vlastný život, nenavštevujú sa so žiadnymi rodinnými priateľmi.

Splnomocnený zástupca odporcu JUDr. Milan Pejhovský, na pojednávaní dňa 23. 9. 2014 uviedol, že navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva vplyvom iracionálneho skratového konania. K meritu veci sa ďalej nevyjadril, avšak vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi, tak ako bolo uvedené vyššie. V ďalších podaniach odporca poukazoval iba na vznesenú námietku zaujatosti a skutočnosť, že doposiaľ nebol vyzrotený o tom, ako nadriadený súd o námietke rozhodol. V žiadnom zo svojich podaní odporca neuviedol, že by s návrhom nesúhlasil, že by tvrdenia

5

17C/192/2014

navrhovateľky boli nepravdivé, že by mu na navrhovateľke záležalo, že k nej stále prechováva citový vzťah a má záujem na zachovaní manželstva. V prípade, ak by odporcovi na zachovaní manželstva naozaj záležalo, istotne by sa dostavil na pojednávanie a urobil by maximum preto, aby sa pokúsil

nehody s navrhovateľkou urovnať a manželské spolužitie obnoviť. Tým, že odporca v konaní vyvolával nelogické obštrukcie a svoje neúčasti na pojednávaniach ospravedlňoval nie vážnymi dôvodmi vyvoláva dojem laxného prístupu k manželstvu a rozhodnutiu navrhovateľky ukončiť manželské spolužitie rozvodom.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

Z obsahu návrhu na začatie konania ako aj s obsahu vyjadrenia navrhovateľky mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov konania si neplní svoje zákonné funkcie, manželia nežijú vo vzájomnej zhode a citovom zblížení a nie je ani predpoklad, že by v budúcnosti manželské spolužitie obnovili pre jednoznačný postoj navrhovateľky, ktorá nemá záujem zotrvať vo formálnom zväzku s odporcom. Ani odporca v konaní nepreukázal svojim konaním, že by mu na navrhovateľke ako svojej manželke záležalo, že by bol ochotný vydiskutovať si s navrhovateľkou problémy, ktoré v manželstve vznikli v záujme zachovania ich manželského spolužitia. Odporca sa ani na jedno z troch nariadených pojednávaní nedostavil, pričom dôvody jeho neúčasti nemožno kvalifikovať ako vážne.

Uznesením zo dňa 26.09.2014, č.k. XXC/XXX/XXXX-XX súd uložil odporcovi povinnosť na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti 66,- € podľa položky 17a Sadzobníka k zákonu o súdnych poplatkoch. Vzhľadom na stanovisko krajského súdu súd podľa § 210a O. s. p. autoremedúrou zrušil uznesenie, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti a podľa § 11 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších zmien o súdnych poplatkoch, rozhodol o vrátení súdneho poplatku odporcovi.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 144 O. s. p. podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod manželstva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

6

17C/192/2014

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) lebo obsadenia súdu,
- b/ má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 O. s. p.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).